

16. IV. 1924

3

№ 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
D 6 363

Draga Zofka!

Tvoje pismo mi je torej rojst došlo, kar
mi sem ga bila za vedno prečitala. Jedin
sem se čakala 14 dni in sem ti hvala
najbolje povedala. Ker ti ni bilo in tudi
mi ni pisala, sem si mislila: Dobro,
biti hoče sama s seboj, se ve, rekaj. In
sem čakala, da se ti rojst rabiš
jo mladostnih znanj. Pa sem tudi
dočakala. Da mi je bilo tvoje pismo dra
ga, ni treba, da naglašam. Sem, da oči
da te imam rad. To povi ore.

Še tvojega pisma razvidim, da ti
izvoljenje se vedno ne potrjuje in
da mišl tudi narodnih vrstnikov
republice dovolj. Škoda, to se veča
odločena od pisateljstva. Tvoje zad
nje knjige, katero omenja dr. Lah v
Z. S., se vsem videlo. Če bi mi
si jo čim prej.

Lelo me je ranimal v svojemu jaram
paens o solrah. Ali ti znaš jokati v
lastni bolesti? Jar me. Lenau opera
solae kot znak svoje plemenitosti, kot
kriateljice gorja. Razumem popolnoma,
a sama jokati ne znam.

Pomlad čutiš v duši in krvi?
Aaj ti bo blagoljubljeno! Tudi mene je
ta pomlad od sile prevzela in do
vela sem čudne reči, da se sprašujem,
ali so bile ranje ali je bila revnica.
Aa tak način bi mi bilo danes veliko
veliko ljubše, ako bi bile ranje. Aa,
vraj ranjive so vedno večje vedno in
če drugo ne, se lahko biko smejijo
nad seboj in nad drugimi. Žrtvuje
- komedija!

Tako ti prsem danes. Ako ti ti
bila prazna pred par dnevi, bi ti bila
govorela o življenju, himelhoch jänche
xend'.

Ganljivo se mi zdi, kako skrbis
za svoji hiški, kako sveto govoriš
o svoji služkarji. Dobra si. Da Maša

ni v Škofji loki, nikem vedela. Veka,
koe bo na korinli se lepše ranjo
rejo v Škofji loki. Mrica se pa borej
v kloštem dobro duši z de jousali!
človek bi rekod, da se to dete ne
bo dalo tako hitro ublažiti v lakt-le
jarem, ki le na vseh staneh živi.
Tem bolj.

Ne prideš v Ljubljano, bom radon
Tvoja spremljevalka na grob materin.
Ja svojo osebo bi vedela mnogoraje
hodila, ker mi more - vrag dolej -
se imentno sluzijo, da jih niti ne
čutim, a tebi na gubo se tudi peljem.
K Lovreničevim se ne bom oddala,
narobe bom le obvestila ženske, da
si tu in kdaj in kje se more dobiti.
Ne krnim več kamkaj, ker je bila
gropa še argvota lani, predno sem se
jar venota hčerkaj, radi prepira s
sluzkarji le - to odpočila in ostala
potem sama s skrajno omejenim
gospodinjstvom. Lelo postaršice si
ni najela.

Tedaj koim pi urki in mladitih
let našli duxoni, bjer sem kakor
doma.

L. Eleonora je v tem portatu
velikova predstojnica - vristatarica
- vsch usmoljenih oevta v fuzola,
roji. Zelo proti lastni volji in želji,
je tudi takoj obotelo in se do danes
ni okrevala. Pisala mi je z bolavike
postelje par nad vse ljubeznivih
pisem. Čudno zvesta in dobera mi je -
večja mi moja mladostno ljubezen
in obendovanje do nje. Obričeva jo,
ker jo bo gotovo zelo veselilo znanje
di Tebe namreč.

Amrak ves, kaj z naprejem učenju
skleniti, da mi hoče biti ob skratnem
evidenja besa pridružen dober, da
hoče imeti pred očmi, da se zgolj koncu
evnetnega ananja med nama sploh
ne imata gojiti. Hobenih svojih skusnost,
ne besenim izvedeti, povsod le kar sama
hoče, a na splošno se moram obnašati
Ti najpote meni z absolutno iskrenostjo,
če v polni meri zadovolim. Kaj kajot naj
evidenja ne izkrani nikakea drabna
monja. Silas sem občutljiva in oče
mi je utenjens. Torej: ali wa se dobi
ali si mora, letpaga za naju ni.
Želim si pa zelo tvoje denarje, ker

si znan, ki je veliko lepota in ki
ji pogledala z dolgim globoko v
oči in ki ima velin leza čisto ob
roji. Karan leza je nam del nojega
izljenja zvečan s Tvojim imenom.
Pisala me je pa vedno tudi Tvoja
svojna osebnost kot tako, na vsak
način varstvo davodj, da Ti v svojih
svojih hranim voljen postoe.

Ker sem namno dobila večje izve
to svojih slik, Ti svo postojam. Le
Ti in ranje, je itak lahko vesno v kot.

Želim Tebi in Tvojim doklicem
prav lepe velikonine pravnike,
da bodo po razasni loedoi gledi svo
miti. A Tebi posebej: na veselo
evodenje!

Tvoja

volana

Lj. 16. IV 1924.

Franka

